

лонів; не ної не аштантъ ea; ші n'ape alte opdinі de dată astă seapă, de кътă ачелле че i vomă da noi.

Ши, intopkîndă-se кътре Жидовă, i zisse:

— Шти totă че вреаі а шti în прівінца Клеопатреі?

— Da, pespănse Isaak.

— Ей бine, atăncă, să nu mai pierdemă timă, къчі възă колеа, în тізлоквлă ачеллвă черквă de фла-
къре, не Kanidia, каре не аштантъ, ші каре nu веде
mai кріндă minstrelă să ne întâlneaskă.

— Aideu!, zisse Жидоввлă.

Ши se denărătă spre parțea appărată de А-
поллонів, ші sfinksvlă intre eapă în tъчереа ші не-
тішкarea în каре se afla de doază miň de anni!

